UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 10. júla 2008 *

Vo veci C-156/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Taliansko) z 24. októbra 2006 a doručený Súdnemu dvoru 21. marca 2007, ktorý súvisí s konaním:

Salvatore Aiello a i.

proti

Comune di Milano a i.,

za účasti:

Euromilano SpA,

Metropolitana milanese SpA,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory L. Bay Larsen, sudcovia J.-C. Bonichot, (spravodajca) a C. Toader,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: R. Grass,

keďže vnútroštátny súd bol vyrozumený, že Súdny dvor má v úmysle rozhodnúť odôvodneným uznesením v súlade s článkom 104 ods. 3 druhým pododsekom svojho rokovacieho poriadku,

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej

a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151, ďalej len „smernica 85/337“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Aiellom a i. a Comune di Milano a i., ktorý sa týka stavby cesty spájajúcej niektoré severné štvrte mesta Miláno.

Právny rámec

3 Článok 1 ods. 2 smernice 85/337 stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

…

‚povolenie‘ je:

rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt.“

4 Článok 1 ods. 4 smernice 85/337 stanovuje:

„Táto smernica sa nevzťahuje na projekty, ktoré slúžia národnej obrane štátu.“

5 Článok 1 ods. 5 smernice 85/337 konkretizuje:

„Táto smernica sa nevzťahuje na projekty, ktorých podrobnosti sú upravené osobitným vnútroštátnym právnym predpisom, pokiaľ ciele smernice, vrátane poskytovania informácií, sa dosiahli prostredníctvom legislatívneho procesu.“

6 Článok 2 ods. 1 smernice 85/337 stanovuje:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred udelením povolenia sa všetky projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu, okrem iného, ich charakteru, veľkosti, alebo umiestnenia, budú podliehať postupu povolenia a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tieto projekty sú definované v článku 4.“

7 Článok 2 ods. 3 smernice 85/337 stanovuje:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 môžu členské štáty vo výnimočných prípadoch určitý projekt úplne alebo čiastočne vyňať z ustanovení tejto smernice.“

8 Článok 4 smernice 85/337 stanovuje:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdenie v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, členské štáty určia pre projekty uvedené v prílohe II na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu,

alebo

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi,

či budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

3. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu, alebo ak sú stanovené prahy alebo kritériá pre potreby článku 2, vezmú sa do úvahy príslušné výberové kritéria uvedené v prílohe III.

4. Členské štáty zabezpečia, že rozhodnutie vydané príslušnými orgánmi podľa odseku 2 bude k dispozícii verejnosti.“

9 V prílohe I bode 7 písm. c) smernice 85/337 sa uvádza:

„Stavba nových štvor- a viacprúdových ciest, alebo vyrovnanie a/alebo rozšírenie existujúcej cesty s dvoma a menej prúdmi, kde by takáto nová cesta, alebo vyrovnaná a/alebo rozšírená časť cesty presahovala 10 km, alebo viac spojitej dĺžky.“

10 V prílohe II bode 10 písm. e) smernice 85/337 sa uvádza:

„výstavba ciest…“

11 Príloha III smernice 85/337 stanovuje:

„1. Vlastnosti projektov

Projekty sa musia posudzovať najmä so zreteľom na:

…

— prepojenie [kumuláciu — *neoficiálny preklad*] s inými projektmi,

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Dekrétom z 15. novembra 2001 predseda Rady ministrov Talianskej republiky vyhlásil núdzový stav v meste Miláno z dôvodu znečistenia spôsobeného automobilovou dopravou a nedostatočnosťou existujúcej cestnej siete. Uznesením z 28. decembra 2001 minister vnútra vymenoval starostu Milána za komisára zodpovedného za vykonanie opatrení potrebných na riešenie vzniknutej situácie.

13 Starosta Milána v postavení komisára pre núdzový stav v doprave a mobilite mesta Miláno schválil plán prác, v ktorom figuroval projekt týkajúci sa stavby cesty spájajúcej niektoré mestské štvrte na severe Milána v dĺžke 1 600 m. Dňa 29. októbra 2002 schválil konečný projekt týkajúci sa tejto cesty.

14 Pán Aiello a iní obyvatelia dotknutej zóny napadli toto rozhodnutie na Tribunale Amministrativo regionale per la Lombardia (Regionálny správny súd v Lombardii). Tvrdili najmä, že daný postup nebol v súlade s právom Spoločenstva, pretože nebolo vykonané posúdenie vplyvov na životné prostredie.

15 Uvedený súd žalobu zamietol pre nedôvodnosť a pán Aiello a i. sa proti rozsudku odvolali na Consiglio di Stato (Štátna rada).

16 Consiglio di Stato nariadil dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že hoci všeobecný plán územného rozvoja mesta Miláno z roku 1953 predpokladal vytýčenie cesty, ktorá by umožnila rýchle spojenie medzi mestskými časťami, ktoré sú od seba vzdialené viac ako 10 km, od tohto projektu sa neskôr upustilo v prospech iného plánu, ktorý počítal s výstavbou viacerých ciest. Dve z týchto ciest boli vybudované, pričom prvá je príčinou predmetného sporu; druhá predstavuje samostatnú komunikáciu v dĺžke 1 300 m.

17 Consiglio di Stato sa preto domnieva, že sporný projekt nespadá do rámca stavby jednej cesty dlhšej ako 10 km, na ktorú by sa vzťahovala príloha I smernice 85/337 vymenúvajúca projekty, pri ktorých je povinné vyhodnotiť vplyvy na životné prostredie, ale že ide stavbu cesty spadajúcu do prílohy II tohto predpisu, ktorá hovorí len o stavbe ciest.

18 Consiglio di Stato si však kladie otázku, či by sporný projekt nemal podliehať takémuto posúdeniu, najmä ak sa uplatní článok 4 v spojení s prílohou II a s prílohou III smernice 85/337, keďže daný projekt je súčasťou rozsiahlejšej reštrukturalizácie týkajúcej sa všetkých ciest v dotknutých štvrtiach, takže príslušný orgán by mal vziať do úvahy „prepojenie [kumuláciu — *neoficiálny preklad*]“ viacerých projektov, čo je kritérium výslovne uvedené v prílohe III. Za týchto okolností Consiglio di Stato rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Treba článok 2 smernice [85/337], keď uvádza, že projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie, podliehajú posúdeniu vplyvov na životné prostredie, a že tieto projekty sú definované v článku 4 [tej istej smernice], chápať tak, že každý projekt, ktorý má podstatný vplyv na životné prostredie, podlieha [tomuto] posúdeniu, aj keď nie je zaradený do zoznamu príloh I alebo II [tejto] smernice, alebo naopak tak, že [uvedenému] posúdeniu podliehajú iba projekty, ktoré sú uvedené v prílohách I alebo II [uvedenej] smernice?

2. Keď článok 4 smernice [85/337] ponecháva členským štátom možnosť vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie pre projekty [patriace do] prílohy II [tejto smernice] buď na základe individuálneho skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo podľa vopred stanovených kritérií, berúc do úvahy tiež kritériá stanovené v prílohe III [uvedenej smernice], zavádza tým pre členské štáty striktnú povinnosť alebo len možnosť zohľadniť kritériá stanovené v [uvedenej] prílohe III?

3. Predstavuje článok 1 [prezidentského dekrétu] z 12. apríla 1996 presné prebratie článku 4 smernice [85/337] a jej prílohy III zo strany talianskeho zákonodarcu, keď ten ako kritérium na posúdenie vplyvov na životné prostredie pri projektoch [patriacich] do prílohy II smernice nestanovil kumuláciu projektu s inými projektmi, ako stanovuje [uvedená] príloha III smernice?“

O prejudiciálnych otázkach

19 Podľa článku článok 104 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, najmä ak odpoveď na položenú otázku môže byť jednoznačne vyvodená z judikatúry alebo ak odpoveď na túto otázku nevyvoláva žiadne rozumné pochybnosti, Súdny dvor môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť odôvodneným uznesením.

O prípustnosti

20 Mesto Miláno zastáva názor, že otázky, ktoré položil Consiglio di Stato, sú neprípustné, pretože dané dva projekty stavby ciest, ktoré Consiglio di Stato uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, predstavujú dva rôzne projekty, ktoré navyše nemôžu mať kumulatívny účinok na životné prostredie.

21 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 234 ES prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené prejudiciálne otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudok z 10. mája 2001, Agorà a Excelsior, C-223/99 a C-260/99, Zb. s. I-3605, bod 18).

22 V predmetnej veci vnútroštátny súd jasne uviedol, že výklad viacerých ustanovení smernice 85/337 je preň dôležitý, aby mohol rozhodnúť, či sporný projekt stavby cesty mal byť podrobený posúdeniu z hľadiska jeho vplyvov na životné prostredie.

23 Okrem toho, odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiaden vzťah k realite alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové alebo právne podklady nevyhnutné pre užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudok Agorà a Excelsior, už citovaný, bod 20).

24 V predmetnom prípade nie je splnená žiadna z týchto podmienok.

25 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O veci samej

26 Vzhľadom na to, že odpoveď na tieto tri otázky nevzbudzuje žiadne rozumné pochybnosti, Súdny dvor na základe článku 104 ods. 3 druhého pododseku rokovacieho poriadku vyrozumel vnútroštátny súd, že má v úmysle rozhodnúť odôvodneným uznesením, a vyzval oprávnené subjekty uvedené v článku 23 Štatútu Súdneho dvora, aby v tejto súvislosti predložili prípadné pripomienky.

27 Na výzvu Súdneho dvora reagovali Aiello a i. a Komisia Európskych spoločenstiev. Komisia vo svojej odpovedi uviedla, že nemá námietky proti tomu, aby Súdny dvor

rozhodol odôvodneným uznesením. Aiello a i. v podstate zopakovali podobné argumenty, aké uviedli vo svojich písomných pripomienkach, a požiadali o vytýčenie pojednávania. Tieto skutočnosti však nepresvedčili Súdny dvor, aby zmenil plánovaný procesný postup.

— O prvej otázke

28 V prvej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 ods. 1 smernice 85/337 vykladať tak, že projekty s pravdepodobným podstatným vplyvom na životné prostredie, aj keď nie sú uvedené v prílohách I a II tejto smernice, musia byť podrobené posúdeniu z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie, ako to stanovuje uvedená smernica.

29 Článok 2 ods. 1 smernice 85/337 stanovuje, že projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie, najmä vzhľadom na svoj charakter, veľkosť, alebo umiestnenie, a ktoré z tohto dôvodu budú podliehať posúdeniu z hľadiska ich vplyvov, sú definované v článku 4 smernice.

30 Uvedený článok 4 v odseku 1 stanovuje, že projekty, na ktoré sa vzťahuje príloha I smernice 85/337, podliehajú posúdeniu z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie, a v odseku 2 uvádza, že pri projektoch, na ktoré sa vzťahuje príloha II smernice, členským štátom prináleží, aby rozhodli, či sa tieto projekty budú posudzovať na základe určitých prahových hodnôt alebo určitých kritérií.

31 Takisto je potrebné pripomenúť, že pre obidva prípady uvedené v predchádzajúcom bode tento článok vyhradzuje použitie článku 2 ods. 3 smernice 85/337, ktorý

členským štátom vo výnimočných prípadoch umožňuje úplne alebo sčasti vyňať špecifický projekt z povinnosti posúdenia.

32 Navyše článok 1 smernice 35/337 v odseku 4 stanovuje, že smernica sa netýka projektov určených na národnú obranu, a v odseku 5, že sa nepoužije na projekty, ktorých podrobnosti sú upravené osobitným vnútroštátnym právnym predpisom, keďže ciele smernice sa považujú za dosiahnuté prostredníctvom legislatívneho procesu.

33 V každom prípade je tiež potrebné pripomenúť, že pôsobnosť smernice 85/337 je rozsiahla a jej cieľ veľmi široký (pozri rozsudky z 24. októbra 1996, Kraaijeveld a i., C-72/95, Zb. s. I-5403, bod 31, ako aj zo 16. septembra 2004, Komisia/Španielsko, C-227/01, Zb. s. I-8253, bod 46), a práve v tomto duchu musí byť smernica vykonaná.

34 Vzhľadom na body 29 až 32 tohto uznesenia je preto na prvú položenú otázku potrebné odpovedať, že článok 2 ods. 1 smernice 85/337 sa má vykladať tak, že nevyžaduje, aby každý projekt, ktorý bude mať pravdepodobne podstatný vplyv na životné prostredie, podliehal postupu posúdenia, ktorý stanovuje smernica, ale že to platí len pre tie projekty, ktoré sú uvedené v prílohách I a II uvedenej smernice, a to za podmienok uvedených v jej článku 4 a s výhradou článku 1 ods. 4 a 5 a článku 2 ods. 3 tej istej smernice.

— O druhej otázke

35 Vo svojej druhej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či výberové kritériá stanovené v prílohe III smernice 85/337 sú pre členské štáty záväzné, keď na základe článku 4

ods. 2 smernice pri projektoch spadajúcich pod prílohu II smernice na základe posúdenia každého jednotlivého prípadu alebo na základe nimi stanovených prahových hodnôt alebo kritérií rozhodujú, či tieto projekty musia podliehať posúdeniu z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie.

36 V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že hoci majú členské štáty možnosť stanoviť kritériá a/alebo prahové hodnoty, na základe ktorých sa určí, ktoré projekty spadajúce pod prílohu II smernice 85/337 vo svojej pôvodnej verzii musia byť predmetom takéhoto posúdenia, miera ich voľnej úvahy je limitovaná povinnosťou stanovenou v článku 2 ods. 1 uvedenej smernice podrobiť projekty, ktoré budú mať pravdepodobne podstatný vplyv na životné prostredie, najmä z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, posúdeniu z hľadiska vplyvov (pozri najmä rozsudok z 23. novembra 2006, Komisia/Taliansko, C-486/04, Zb. s. I-11025, bod 53).

37 Podľa článku 4 ods. 2 smernice 85/337 je vecou samotných členských štátov, aby určili, v ktorých prípadoch sa projekty vymenované v prílohe II tejto smernice musia podrobiť posúdeniu z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie, zatiaľ čo projekty uvedené v prílohe I smernice musia byť predmetom takéhoto posúdenia vždy.

38 To isté ustanovenie dáva členským štátom dve možnosti. Prvou je rozhodnúť v každom jednotlivom prípade o tom, či projekt, na ktorý sa vzťahuje uvedená príloha II, musí byť predmetom tohto posúdenia. Druhá spočíva v tom, že sa všeobecne a abstraktne na základe prahových hodnôt alebo kritérií určí, ktoré z projektov uvedených v tejto prílohe musia byť povinne predmetom uvedeného posúdenia.

39 Zo samotného znenia článku 4 ods. 3 smernice 85/337 vyplýva, že táto smernica členským štátom tak v prvom, ako aj v druhom prípade ukladá povinnosť zohľadniť relevantné výberové kritériá vymedzené v prílohe III, to znamená tie kritériá, ktoré sa musia použiť vzhľadom na vlastnosti konkrétneho projektu.

40 Na druhú otázku je preto potrebné odpovedať, že relevantné výberové kritériá uvedené v prílohe III smernice 85/337 sú záväzné pre členské štáty, keď tieto štáty pri projektoch spadajúcich do prílohy II smernice určujú, a to buď na základe skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo na základe nimi stanovených prahových hodnôt alebo kritérií, či dotknutý projekt má podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

— O tretej otázke

41 Vo svojej tretej otázke vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby objasnil, či sporná talianska právna úprava zabezpečuje riadne prebratie článku 4 smernice 85/337, keďže kumuláciu s inými projektmi nestanovuje ako výberové kritérium, ktoré má príslušný vnútroštátny orgán zohľadniť pri posudzovaní, či projekty spadajúce do prílohy II uvedenej smernice majú podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, hoci je toto kritérium uvedené v prílohe III smernice.

42 Podľa ustálenej judikatúry Súdnemu dvoru neprislúcha vyslovovať sa v rámci konania začatého podľa článku 234 ES k zlučiteľnosti predpisov vnútroštátneho práva s ustanoveniami práva Spoločenstva. Súdny dvor však má právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prostriedky vyplývajúce z práva Spoločenstva, ktoré mu umožnia posúdiť zlučiteľnosť vnútroštátnych právnych predpisov s právnou úpravou Spoločenstva (rozsudok zo 6. marca 2007, Placanica a i., C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Zb. s. I-1891, bod 36, ako aj citovaná judikatúra).

43 V predmetnom prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd sa snaží zistiť, či členské štáty pri preberaní smernice 85/337 do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov musia prijať ustanovenie, ktoré stanoví povinnosť rešpektovať kritérium kumulácie dotknutého projektu s inými projektmi, uvedené v prílohe III tejto smernice, keď sa posudzuje, či projekt spadajúci do

prílohy II smernice má podliehať posúdeniu z hľadiska svojich vplyvov na životné prostredie, ktoré stanovuje smernica.

44 V tejto súvislosti treba hneď na úvod pripomenúť, že každý členský štát, ktorému je smernica určená, má povinnosť prijať v rámci svojho vnútroštátneho právneho poriadku všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie plného účinku smernice v súlade s cieľom sledovaným smernicou (rozsudok z 30. novembra 2006, Komisia/Luxembursko, C-32/05, Zb. s. I-11323, bod 32).

45 Súdny dvor tiež rozhodol, že ak má byť splnená požiadavka právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby v prípade, že cieľom smernice je založiť práva jednotlivcov, požívatelia práv mohli v plnom rozsahu tieto práva poznať, ustanovenia smernice musia byť vykonané dostatočne špecificky, presne a jasne a tak, aby mali nespochybniteľnú záväznosť (rozsudok zo 4. decembra 1997, Komisia/Taliansko, C-207/96, Zb. s. I-6869, bod 26).

46 V predmetnom prípade treba článok 4 smernice 85/337 vykladať tak, že príslušnému orgánu ukladá povinnosť zohľadniť relevantné výberové kritériá uvedené v prílohe III tejto smernice, keď posudzuje, či projekt spadajúci pod prílohu II smernice má podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, a to tak vtedy, keď sa skúma každý jednotlivý prípad, ako aj vtedy, keď sa členský štát rozhodol pre všeobecnú právnu úpravu.

47 Keď sa členský štát rozhodne — ako mu to smernica 85/337 dovoľuje — všeobecne a abstraktne určiť, ktoré projekty spadajúce do prílohy II smernice budú podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, prináleží mu, aby stanovil zoznam týchto projektov tak, že uplatní jedno, prípadne viac relevantných kritérií z uvedenej prílohy III. Ak je kritérium kumulácie relevantné, môže byť použité, aby určitý druh projektu podliehal takémuto posúdeniu, a to s ohľadom na jeho realizáciu spolu s inými projektmi, prípadne na skutočnosť, že všetky tieto projekty sa budú realizovať v rámci určitého časovo obmedzeného obdobia.

48 Keď si naopak členský štát čiastočne alebo úplne zvolí alternatívu, že o tom, ktoré projekty spadajúce do prílohy II smernice 85/337 musia podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, bude rozhodovať v každom jednotlivom prípade, musí to urobiť tak, aby príslušné vnútroštátne orgány zohľadňovali jednotlivé kritériá vymenované v prílohe III tejto smernice, pokiaľ sú relevantné vzhľadom na vlastnosti daného projektu.

49 Na tieto účely môže členský štát vo vnútroštátnej legislatíve odkázať na kritériá uvedenej prílohy III. Môže tiež tieto kritériá zahrnúť do svojej legislatívy tak, že výslovne stanoví, že príslušné orgány z nich musia vychádzať, keď v jednotlivom prípade rozhodujú, či projekt patriaci do prílohy II smernice 85/337 má byť predmetom posúdenia z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

50 V každom prípade, ak sa členský štát, ktorý zvolil tento prístup, nemá dopustiť nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z práva Spoločenstva, nemôže výslovne alebo implicitne vylúčiť jedno alebo viacero kritérií prílohy III smernice 85/337, keďže každé z týchto kritérií, podľa toho, o aký projekt spadajúci pod prílohu II tejto smernice ide, môže byť relevantné z hľadiska zistenia, či treba vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie. Takéto vylúčenie by totiž v závislosti od charakteristík konkrétneho vnútroštátneho právneho poriadku mohlo odradiť príslušný vnútroštátny orgán od zohľadnenia daného kritéria alebo kritérií, alebo mu v ňom dokonca zabrániť.

51 Na tretiu položenú otázku je preto potrebné odpovedať, že keď si členský štát zvolí alternatívu, že o tom, ktoré projekty spadajúce do prílohy II smernice 85/337 musia podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, bude rozhodovať v každom jednotlivom prípade, musí buď prostredníctvom odkazu na prílohu III smernice vo svojich vnútroštátnych predpisoch, alebo prevzatím kritérií, ktoré sú vymenované v tejto prílohe, do svojich vnútroštátnych predpisov zabezpečiť, aby všetky tieto kritériá mohli byť skutočne zohľadnené, ak je niektoré z nich relevantné pre dotknutý projekt, a nemôže ich výslovne ani implicitne vylúčiť.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. **Článok 2 ods. 1 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, sa má vykladať tak, že nevyžaduje, aby každý projekt, ktorý bude mať pravdepodobne podstatný vplyv na životné prostredie, podliehal postupu posúdenia, ktorý stanovuje smernica, ale že to platí len pre tie projekty, ktoré sú uvedené v prílohách I a II uvedenej smernice, a to za podmienok uvedených v jej článku 4 a s výhradou jej článku 1 ods. 4 a 5 a článku 2 ods. 3.**

2. **Relevantné výberové kritériá uvedené v prílohe III smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, sú záväzné pre členské štáty, keď tieto štáty pri projektoch spadajúcich do prílohy II smernice určujú, a to buď na základe skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo na základe nimi stanovených prahových hodnôt alebo kritérií, či dotknutý projekt má podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie.**

3. **Keď si členský štát zvolí alternatívu, že o tom, ktoré projekty spadajúce do prílohy II smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, musia**

podliehať posúdeniu z hľadiska vplyvov na životné prostredie, bude rozhodovať v každom jednotlivom prípade, musí buď prostredníctvom odkazu na prílohu III smernice vo svojich vnútroštátnych predpisoch, alebo prevzatím kritérií, ktoré sú vymenované v tejto prílohe, do svojich vnútroštátnych predpisov zabezpečiť, aby všetky tieto kritériá mohli byť skutočne zohľadnené, ak je niektoré z nich relevantné pre dotknutý projekt, a nemôže ich výslovne ani implicitne vylúčiť.

Podpisy